

Zamyslenia po 6. pôstnej nedeli 25. marca 2018

Sobota 31. marca 2018

Biela sobota

Piesne: ES č. 84, 118

Text: Mt 27, 62 – 66

„62Na druhý deň, ktorý bol po prípravnom dni (na sviatky), zhromaždili sa veľkňazi a farizeji k Pilátovi 63hovoriac: Pane, rozpomenuli sme sa, že ten zvodca riekol ešte zaživa: Po troch dňoch budem vzkriesený. 64Rozkáz teda strážiť hrob až do tretieho dňa, aby azda neprišli [v noci Jeho] učeníci, neukradli Ho a nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych. A bude posledný blud horší ako prvý. 65Odpovedal im Pilát: Máte stráž, choďte a strážte, ako viete! 66A šli, zabezpečili hrob: zapečatili kameň a postavili stráž.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnešný deň, ktorý je prípravným dňom predveľkonočným, zvykneme nazývať Biela sobota. Tento deň je zároveň dňom hrobového odpočinku Pána Ježiša Krista, tak ako nám o tom podáva zvesť aj dnešné Evanjelium podľa Matúša. Pomenovanie Biela sobota má viacero vysvetlení. Jedno je odvodené z bieleho rúcha, do ktorého boli oblečení katechuméni pripravujúci sa na krst, iná tradícia hovorí o tom, že názov môže pochádzať z ľudových zvykov veľkého upratovania a bielenia, ktoré sa konali v tento deň pred Veľkonočnou nedeľou. Poznáme však aj vysvetlenie, ktoré sa odvodzuje z biblickej zvesti, že Ježišovo telo bolo pred uložením do hrobu zavinuté do plátna – a biela tak symbolizuje čistotu a nevinnosť. Tak či onak, dôležité zostáva slovo Božie, ktoré sa nám v tento deň zvestuje. Samotnému vzkrieseniu predchádzalo uloženie Ježišovho tela do hrobu, zapečatenie hrobu kameňom a k tomu aj patričná stráž. Naplnili sa tak slová Ježiša, keď hovoril: „Lebo ako Jonáš bol vo veľrybe tri dni a tri noci, tak aj Syn človeka bude v lone zeme tri dni a tri noci.“ (Mt 12, 40) Tieto slová poznali aj Ježišovi nepriatelia a zo strachu, že by sa nebudaj naplnili, zabezpečili stráž Ježišovho hrobu. Báli sa, že by to predsa len mohla byť pravda. Nechceli nechať nič na náhodu. Chceli sa poistiť ľudskou silou v podobe stráže pri hrobe. I my dnes sa neraz bojíme pravdy. Bojíme sa nielen tej, ktorá bude zjavená pri poslednom súde, ale bojíme sa aj tej v časnosti. A to práve vtedy, ak naše konanie nie je v súlade s pravdou. Ak iné konáme a iné hovoríme. I my sa vtedy snažíme zakrývať, hľadať spôsoby, ako si poistiť, že pravda nevyjde najavo. Strach z pravdy nie je neznámy tým, ktorí podľa nej a v nej nežijú. Takýto strach

prežívali i veľkňazi a farizeji, a to aj po smrti Ježiša Krista. I vtedy je pre nich nebezpečný. A tak sa Ho snažia udržať v hrobe. Snažia sa udržať pravdu za kameňom hrobu. Moc Božia je však silnejšia. Ona premáha nielen kameň a ľudskú silu. Ona víťazí na klamstvom, dáva priestor pravde a víťazí i nad smrťou večnou a mocou diabolskou. S týmto evanjeliom poďme v ústrety veľkonočnému ránu, ktoré nás pozýva k radostnej oslave Kristovho slávneho vzkriesenia. Amen.

Modlitba:

„Smrť Tvoja, Pane, nám nádej živá, krv Tvoja, Kriste, hriech z duše zmýva. A preto vďaka za Tvoje rany, Spasiteľu náš, Bohom daný! Amen.“ (M. Rázus)

Mgr. Anna Debnárová, evanjelická a. v. farárka, duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK v Bratislave